

Przedobrotnik

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 119

Ł

Rok 66

Czwartek, dnia 21 maja 1936

Kraków już jest narodowy

Prowokacja socjal - komunistyczna przed wielkim zebraniem Stronnictwa Narodowego nie udała się

Kraków, 19. 5. Na niedzielę 17

Krakowie — nie zdołały pomieścić nawet w części przybyłych członków S. N. Sala wypełniona była całkowicie. Przyległe korytarze i pokoje również zapelnione. A jednak na ulicy pozostało ponad 1.000 członków, którzy nie mogli wejść na salę. W sali było ponad 2.000 osób.

Narodowy Kraków przeżył jedną z pięknych, na długo niezapomnianych chwil. Ruch narodowy w Krakowie wykazał, że zwarte i karne szeregi jego organizacji potrafią odeprzeć wszelkie zakusy żydowsko-komunistyczne. Komuniści usiłowali wszelkimi środkami, rozbić zebranie narodowców. Na kilka dni przedtem mobilizowali swoje bojówki. Socjaliści,

chcąc udaremnić zebranie narodowców, już od tygodnia w swojej prasie prowokacyjnie zapowiadali zebranie w sali Starego Teatru na godz. 10,30 (nie mając zresztą na tą niedzielę sali wynajętej) t. j. na pół godziny wcześniej od mającego odbyć się w tej sali zebrania narodowców. Nie mogli jednak wejść na salę, gdyż już o godz. 9-tej narodowcy obstawili wszystkie wejścia. Socjaliści wydali specjalne polecenie do związków zawodowych, aby ich członkowie jawili się tłumnie w Starym Teatrze. Bojówka socjalistyczno-komunistyczna około 300 osób przybyła pod teatr, ale tu spotkała się z zdecydowaną postawą narodowców i publiczności i w przeciągu kilku mi-

Z zebrania Stronnictwa Narodowego w Krakowie: narodowcy usuwają bojówkę socjalistyczno-komunistyczną z przed Starego Teatru.

Punktualnie o godz. 11-tej prezes zarządu grodzkiego S. N. pułk. dr. Tadeusz Wołkowiński owacyjnie witany — otworzył zebranie. Pierwszy przemawiał kol. dr. Tadeusz Bielecki, wiceprezes zarządu głównego, omawiając wzmożenie akcji przez żydo-komunę, która w Polsce obecnie występuje pod firmą „Frontu Ludowego”. W walce o przyszłość narodu i państwa polskiego zwycięstwo należy tylko do Stronnictwa Narodowego. Następnie p. Bielecki przedstawił zebranym tezy programowe obozu narodowego w sprawie robotniczej. Przemówienie p. Bieleckiego było stale przerywane burzliwymi oklaskami.

Z kolei przemawiał b. radny narodowy Łodzi p. Antoni Czernik, na temat „Robotnik w Polsce Narodowej a w państwie komunistycznym” witany gorąco przez krakowskich narodowców. Jako ostatni przemawiał sekretarz zarządu okręgowego S. N. mgr. Władysław Jaworski, podkreślając znaczenie tego dnia dla Krakowa, który przez dzisiejszą manifestację, daje dowód, że przestał być „czerwonym”, a staje w rzędzie innych wielkich miast już dawno narodowych. P. Jaworski wezwał zebranych do uroczystego przyrzeczenia, że będą wiernie stać na straży idei narodowej, które zebrani entuzjastycznie przez wyciągnięcie rąk złożyli. Zebranie zakończono „Hymnem Młodych”, oraz licznymi i niemiłkącymi okrzykami na cześć Wielkiej Polski, Romana Dmowskiego, Stronnictwa Narodowego i jego przywódcy.

Stary Teatr — największa sala w

Fragment sali Starego Teatru w Krakowie podczas zebrania Stronnictwa Narodowego

nut została rozgromiona i odepchnięta.

Od pobicia uratowała komunistów policja, która weszła między walczących, powstrzymując tłumy narodowców, od silniejszych wystąpień i w ten sposób nie dopuściła do dalszych starć. Zebranie na sali odbyło się w zupełnym spokoju i niczem nie zostało zakłócone. Tłumy zebranie przed teatrem manifestowały w ciągu całego zebrania na rzecz S. N. i przeciw komunistom, śpiewając „Hymn Młodych”, Rotę i wznosząc odpowiednie okrzyki. Do manifestujących przelączyła się gromadnie publiczność, ludzie na ulicy zgłaszali się na członków Stronnictwa Narodowego.

Dzień 17 maja w Krakowie wykazał, że robotnik i rzemieślnik nie da się już dłużej wodzić na pasku żydowsko-socjalistyczno-komunistycznym. Kraków zobaczył siłę i potęgę Stronnictwa Narodowego i zrozumiał, że twierdza „czerwonych” została zdobyta.

Pierwszy z serji procesów o zajścia w Konińskim

Echa zajść o zabrany proporzec

Co mówi akt oskarżenia — Ława podsądnych i obrońców — Przebieg rozprawy — Przemówienia obrońców i prokuratora — Wyrok

Kalisz, 19. 5. W dniu onegdajszym przed sądem okręgowym w Kaliszu, odbył się proces z cyklu procesów o zajścia w Konińskim.

Na ławie oskarżonych zasiadło 14 osób, z których: 1) Stanisław Dopierała, 2) Bronisław Nietopiel, 3) Antoni Jurksztat, 4) Michał Kowalski, 5) Antoni Parus, 6) Franciszek Parus (syn Józefa), 7) Franciszek Parus (syn Tomasz), 8) Aleksander Przybylski, 9) Szczepan Sobczak odpowiadają z więzienia, a pozostali: 1) Stanisław Nowaczyk, 2) Katarzyna Sobczak, 3) Jan Stefaniak, 4) Stanisława Stefaniak, 5) Helena Nietopiel, odpowiadają z wolnej stopy.

Akt oskarżenia, sporządzony na 12 stronach pisma maszynowego, zarzuca oskarżonym, że dnia 31. 1. 1936 r. we wsi Wrąbczynek, spowodowali

zbiegowisko i zmusili siłą funkcjonariuszy P. P. do oddania zakwestjonowanego proporczyka S. N. — to jest o czyn przewidziany w art. 163 i 130 k. k.

Ławę obrońców reprezentowali pp. adwokaci: 1) Sulimierski Zygmunt, 2) Dąbrowski Ignacy, 3) Jazwiński Zygmunt i 4) Herlich Kazimierz. Sąd w składzie następującym. Sędzia — wiceprezes sądu okręgowego, — kierownik wydziału karnego sędzia Matusiewicz. Oskarżyciel: podprokurator Zygmunt Kropiwnicki.

Sąd po ustaleniu personalji oskarżonych, przystąpił do odczytania aktu oskarżenia.

Według aktu oskarżenia d. 31. 1. 36 r. przodownik P. P. Fr. Gaca, st. post. Fr. Kujawa i post. Bolesł. Kwie-

cień, wszyscy z posterunku Pyzdry, przybyli do wsi Wrąbczynek, gm. Dłusk, celem przeprowadzenia rewizji w mieszkaniu oskarżonego Nietopieła, w poszukiwaniu za bronią. W czasie rewizji, broni nie znaleziono, natomiast post. Kujawa znalazł ukryty proporzeczek, a następnie i same drzewce. Na polecenie przod. Gacy przedmioty te zostały zakwestjonowane.

Nietopiel zachował się biernie i dopiero na skutek alarmu żony Nietopieła Heleny, została zaalarmowana cała wioska. Zebrał się tłum, który w liczbie około 300 osób, wtargnął do mieszkania sołtysa, gdzie udali się funkcjonariusze policji i tam unieruchomiwszy ich swą liczebnością, tłum odebrał przemocą proporzeczek. Akt oskarżenia zarzuca, że oskarżeni byli

Członkowie i sympatycy S. N. zdążają do Starego Teatru w Krakowie na zebranie Stronnictwa Narodowego.

Walki wyborcze 2000 lat temu

Matki, żony i narzeczone agitowały za kandydatami

Największe „miasto umarłe” świata, Pompea, przeżywało okresy gorączkowych i burzliwych walk wyborczych, nie ustępujących pod względem napięcia, entuzjazmu i ambicji kampanjom wyborczym, jakich jesteśmy obecnie świadkami. Ekipa znakomitych archeologów włoskich obecnie odcyfrowuje i kataloguje kilkaset napisów, które niedawno zostały odkopane po długim śnie w ciągu 20 wieków pod warstwą popiołu i lawy. Napisy te są — jak się okazało — w większej części

„afiszami wyborczymi” z owych czasów

i obrazują nam dokładnie namietności, nienawiści i korupcję podczas wielkich batalii politycznych z czasów Cyncerona.

Na zasadzie tych napisów możemy zdać sobie sprawę z ogromu wpływów, jaki

wywierały wówczas kobiety na bieg wydarzeń politycznych.

Choć nie miały one prawa głosu, ani czynnego ani biernego, udział ich w życiu publicznym był niezmiernie czynny. Nie rozporządzając współczesnymi środkami propagandy, jak radio i plakaty, usiłowaly dzielne mieszkanki Pompei angażować się w walkach politycznych

przy pomocy wizyt osobistych, konferencji i wezwań publicznych,

pisanych odręcznie na drzwiach domostw, frontach sklepów, kolumnach teatrów i gmachów publicznych. Te właśnie wezwania i napisy zachowały się wybornie do dziś. Każda tablica i każdy napis jest małym arcydziełem sztuki, freskiem o żywych kolorach i doskonałym wykonaniu.

Jednym z najsilniejszych czynników, skłaniających Pompejanki do starć politycznych, była miłość,

miłość żon, matek, kochanek i narzeczonych,

które pragnęły przyjść z pomocą swym wybranym i przyspieszyć ich zwycięstwo. W tym celu matki rzucały gorące zapewnienia: „Lucius Tyrrenus był dla mnie doskonałym synem. Proszę wyborców, aby głosowali za nim!” Żony usiłowaly przekonywać argumentami rozumowymi:

„Głosujcie na mego męża

Antoniusza, uzyskacie tanie życie i bezpłatne wejście na arenę”. Niekiedy kobiety apele do wyborców pełne są humoru: „Nie głosujcie na Petroniusza! — woła pewna estetka — jest zbyt brzydki, głosujcie na Tytusa Quirtusa, pięknego jak Apollo!”

W ostatnich wyborach, poprzedzających katastrofę zasypania Pompei, ogromną rolę odegrała Azilina, bogata arystokratka, która

poświęciła ogromną fortunę, aby zapewnić zwycięstwo swemu narzeczonemu.

Odnaleziono około 50 napisów, inspirowanych przez Azilinę, w których młoda

arystokratka poleca wyborcom swego narzeczonego.

„Azilina prosi wyborców, aby głosowali na Lucjusza Secundusa”, „Azilina żywi nadzieję, że wszystkie jej przyjaciółki zażądata od swych mężów, aby głosowali

na Lucjusza Secundusa”, „Niech wyborcy nie zapomną głosować na Lucjusza Secundusa, mego narzeczonego” — woła Azilina.

Wezwania te

świadczą o wpływie rzeczywistym kobiet, które, choć oficjalnie wyłączone z życia politycznego, w chwilach krytycznych dla małżonków i narzeczonych umiały im przyjść z czynną i bardzo często skuteczną pomocą.

Praca cywilizacyjna Włochów w Abisynji

3.500 KM. DRÓG

Włosi dokonali olbrzymich prac, budując drogi na frontach abisyńskich. Do dnia 15 kwietnia br. zbudowali oni na froncie zachodnim 2.310 km. dróg, na południo-

wym 1.230 km., łącznie 3.540 km. Lecz nie była to praca dorywcza, aby tylko zaspokoić potrzeby operujących oddziałów. Prace te prowadzone są planowo i celowo. Zbudowano np. 873 km. dróg asfaltowa-

nych. Sieć dróg jest tak rozgałęziona, że samochody docierają do miejsc, gdzie z trudem poruszały się zwierzęta, wyrosłe tam i wychowane. Duże znaczenie ma wybudowana trasa Massaka — Dessie, w ten sposób bowiem stolica uzyskuje z chwilą zajęcia dostępu do morza nową drogą, zbudowaną przez Włochów.

PONAD 1.000 KILOMETRÓW MOSTÓW

Równocześnie z budową dróg rozpoczęli Włosi budowę mostów, które w Abisynji mają szczególne znaczenie, gdyż rzeki, rzeczki, wyschnięte koryta, jary — stanowią bardzo dużą przeszkodę w komunikacji. Dowodem tego olbrzymia ilość mostów, zbudowanych przez Włochów, których łączna długość wynosi 1.114 metrów. Wybudowano z betonu 451 mostów, 425 z drzewa, a 238 z żelaza.

WŁOSI BUDUJĄ SZPITALA

Baron Aloisi w Lidze Narodów w swoim przemówieniu nadmienił, że wojska włoskie zbudowały na zajętych terenach w Abisynji około 50 szpitali. Nie ulega wątpliwości, że szpitale te służą w tej chwili przede wszystkim potrzebom wojskowym. Lecz są one budowane masywnie ze stałymi urządzeniami, tak, że niewątpliwie po ukończeniu działań wojennych służyć będą miejscowej ludności, spełniając bardzo doniosłą rolę. Nie trzeba jednak zapominać, że w szpitalach znajduje pracę dziesiątki lekarzy włoskich, którzy chętnie pozostaną i po ukończeniu wojny w Abisynji, znajdując pracę i utrzymanie, o które w kraju coraz trudniej.

Tubylcy budują drogi i mosty pod nadzorem żołnierzy włoskich.

Kamienie żółciowe powstają wskutek złego funkcjonowania wątroby.
Stosujcie zioła **CHOLEKINAZA H. Niemojewskiego.**
Broszury bezpłatnie. „Labor. „Cholekinaza”. Warszawa, Nowy Świat oraz apt. i skl. apt. n 11 053

Cieśla z Tyrolu wynalazł maszynę do pisania

Pierwszy model nabył cesarz austriacki Franciszek Józef

Tradycja utrzymuje, że nie było bardziej konserwatywnego człowieka aniżeli cesarz Austro-Węgier Franciszek Józef. Cesarz był wrogiem wszelkich innowacji technicznych, chociażby i bardzo pożytecznych, jak na przykład łazienki. Przez długie lata otoczenie nie mogło go namówić do zainstalowania wanny w Burgu. Również bardzo niechętnie jeździł autem, wolał starszy i — jego zdaniem — pewniejszy sposób jazdy. A jednak ten zapamiętały, zdawałoby się, antagonistą postępu, kiedyś popierał ten postęp i to jak najbardziej osobiście. Cesarz był pierwszym człowiekiem świata, który posiadał maszynę do pisania.

W małej miejscowości w pobliżu Meranu mieszkał młody cieśla, nazwiskiem Piotr Mitterhofer. W roku 1866 inteligentny ten człowiek wynalazł maszynę do pisania. Sporządziwszy model, wyjechał do Wiednia, w przekonaniu, że cesarz mu pomoże do zrealizowania tego wynalazku. I tak się stało. Do audjencji go wprowadzić nie dopuszczono ale na podanie Mitterhofera cesarz polecił politechnice wiedeńskiej zbadać ten wynalazek. Eksperci wydali orzeczenie, iż wynalazek jest genialny. Wówczas cesarz przyznał Mitterhoferowi zasiłek w wysokości 200 guldenów na sporządzenie drugiego modelu. Model ten był gotowy w roku 1870. Maszynę tę, pierwszą na świecie maszynę do pisania, zakupił cesarz do swojej kancelarii za sumę 150

guldenów. Po tym wspaniałym początku, nie było dalszego ciągu. Mitterhofer powrócił do swojej wsi tyrolskiej i już nikt o nim więcej nie słyszał. Maszyną do pisania nikt się nie interesował, poza cesarzem Franciszkiem Józefem, a Mitterhofer, zamiast produkować dalsze maszyny, obrabiał belki. Cesarz oddał maszynę do muzeum.

Mimo to, maszyna ta zatriumfowała drogą na Amerykę. Około roku 1872 amerykański mechanik Charles Glidden, pracujący w Wiedniu, ujrzał przypadkiem w technicznym muzeum pierwszy model Mitterhofera. W roku 1873 pojawiły się w Ameryce pierwsze maszyny do pisania. Były to maszyny Mitterhofera, których pomysł wykradł Glidden z Wiednia i sprzedał właścicielowi fabryki broni Remingtonowi.

Nie zachęcając

Elżbietka maszeruje na wycieczkę w góry ze swoim kochankiem. Zatrzymują się przed olbrzymią ciemną grota...

— O, jaka ładna! — woła dziewczyna.

— I jak tam ciemno w środku! Czy pójdziemy ją zwiedzić, najdroższy?

— O tak, ona jest godną podziwu. Jest to jedna z największych grot w tych górach, a najciekawszym w niej jest to, że na samym szczycie, u sufitu posiada okienko, przez które można zaglądać z góry do środka...

Elżbieta stropiła się...

— Wiesz co, to my tam nie chodźmy.

Szczęśliwy

— Pan dobrodziej urodził się w 1845 r.

— Tak.

— To pan szczęśliwy.

— Dlaczego?

— Bo pan się już nie ożeni.

W szkole

— Gdybym ja był twoim ojcem, to był się miał z pyszną!

— Jeżeli pan profesor chce, to może nim zostać. Moja matka jest wdową i ma ochotę wyjść zamaż, byle tylko, jak mówi, taki głupi się znalazł!

Piękna amerykańska gwiazda filmowa Olivia de Havilland lensuje nową modę o motywach „cowbojskich”.

Czy frak jest szkodliwy dla zdrowia?

W Paryżu została założona liga zwalczania noszenia fraków. Naturalnie należą do niej ci, którzy nie mają ze sobą co robić. Członkowie ligi są obowiązani osobiście, a następnie przez swoich znajomych, wszystkimi dostępnymi środkami zwalczać noszenie fraku, jako zwyczaj staroświecki, wysoce szkodliwy dla zdrowia, niemodny. Frak już spowodował liczne choroby skórne, co liga udowadnia fotografiami. Kampania przeciwfrakowa przybiera na sile, a Francuzi emocjonują się walką i rzucają w ką fraki.

Znakomita artystka filmowa Greta Garbo po dłuższym pobycie w swej ojczyźnie, w Szwecji, wróciła obecnie do Ameryki, gdzie wystąpi w nowym filmie. Na zdjęciu „boska” Greta pod ostrzałem fotografów i reporterów.